

Tulevaisuus edessä

1/2024

Nardusvoide

Tiivistelmä Jorma Uimosen puheesta. 26.11.2023

Maria tuli Simeonin taloon. Hän asettui Jeesuksen jalkojen juureen, mursi kallisarvoisen alabasteripullonsa auki ja vuodatti voiteen Jeesuksen jalkoihin. Sen jälkeen hän avasi hiuksensa ja pyyhki hiuksillaan Jeesuksen jalat.

Miten tämä nainen yleensä oli päässyt livahtamaan sisälle huoneeseen, jossa paikalla oli vain miehiä? Viimeistään siinä vaiheessa kun nainen päästi hiuksensa levälleen, hän antoi selkeän merkin itsestään, joka viittasi porttoihin. Simeon, joka katseli tapahtumaa sivusta, tuomitsi naisen ja teki arvion Jeesuksesta: ”Jos tämä mies olisi profeetta, saatika Messias, niin hän tietäisi mikä ja millainen nainen tämä on joka häneen koskee”.

Jeesus oli hetken hiljaa ja sanoi sitten Simeonille: ”Et sinä tuonut vettä jaloilleni, mutta tämä nainen pesi kyynelillään jalkani, et sinä antanut minulle tervetulosuudelmaa, mutta tämä nainen ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun hän tuli tänne. Tämän naisen paljot synnit ovat anteeksi annetut”.

Nardusvoide on hyvin kallista voidetta ja oikein valmistettuna erittäin hyvä-

Kuva: Benjami Hautanen

Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?

Psalmi 8:3-4

tuoksuista. Kun alabasteripullo rikotaan, voiteen tuoksu leviää koko huoneeseen ja tuoksu viipyy huoneessa useamman viikon. Nardusvoide on hyvin arvokasta ja jotkut ovat nähneet paljon vaivaa ja käyttäneet varojaan, saadakseen omakseen edes yhden pienen nardusvoidepullon.

Ella sisäoppilaitoksessa

Ulko-oven viereen pysäköity auto käynnistyi. Sitten kuului etääntyvää moottorin hyrinää ja Ella näki kuinka sininen Ascona kiihdytti hiukan, ja lähestyessään tien liittymää vauhti hidastui ja viimeinen havainto autosta oli sen vasemman puoleinen perävalon vilkku, joka sekin aivan pian hävisi näkyvistä.

Nyt Ella oli yksin. Hänen setänsä oli tuonut Ellan vähäiset tavarat sisäoppilaitoksen soluasuntoon. Heti paikalle saavuttuaan Ella oli käynyt opiston toimistolla sisäänkirjautumassa, saanut asuntonsa avaimen ja järjestysäännöt sekä tiedon siitä, että aamupala olisi seuraavana aamuna klo 8 sisäoppilaitoksen ruokalassa. Ruoka tarjottiin koulun puolesta, mutta kahvi ja pulla täytyisi ostaa itse. Kahvihetken saisi jättää halutessaan väliin ja oppilaitoksen soluasunnossa oli lupa valmistaa myös omia ruokia.

Ellan palattua toimistolta, setä oli auttanut tavaroiden kantamisessa koulun asuntolaan. Hän oli ensimmäinen paikalle saapunut tyttö ja pääsi valitsemaan huoneensa ennen toisia. Hän valitsi aivan vessan vieressä olevan huoneen, jonka ikkunasta avautui samanlainen peltomaisema kuin oli näkynyt Ellan huoneen ikkunasta siellä kaukana kotona. Tämä huone oli pieni ja siinä oli vain kaksi yksinkertaista vuodetta, kaksiosainen vaatekaappi sekä pitkä kirjoituspöytä. Ella oli tuonut mukanaan viherkasvin, traackipuun ja sen hän asetti huoneen

ainoalle pöydälle. Mankan hän sijoitti traackipuun viereen ja järjesti vähäiset vaatteensa vaatekaappiin. Sitten setä hyvästeli Ellan ja lähti paluumatkalle, jota tulisikin kertymään yli sata kilometriä. Sininen Ascona oli poistunut asuntolan pihasta.

Ella katseli ympärilleen, eikä voinut olla huomaamatta, että sisäoppilaitoksen yleiset keittiötilat olivat aika kolkot. Vaalealla maalatut tiiliseinät ympäröivät huonetta ja ruskeat, pienet keittiökaapit täyttivät huoneen vasemman nurkkauksen. Kaapiston oikealla puolella oli pieni hella ja hellalla yksi kattila. Kaapiston vasemmalla puolella oli varsin pieni jääkaappi jos oletettiin, että siihen sopisi kahdeksan tytön ruokatarvikkeet. No, ruoka tarjottiin opiskelupäivinä koulun ruokalassa, mutta illat ja viikonloput piti pärjätä omillaan. Ellan huoneen lisäksi yleisten tilojen ympärille oli sijoitettu vielä kolme muuta huonetta, joissa jokaisessa oli samanlainen varustus, jokaiseen huoneeseen asettuisi asumaan kaksi entuudestaan toisilleen tuntematonta tyttöä.

Ella istui keittiön pöydän vieressä olevalle tuolille. Pöytä oli muodoltaan pyöreä ja hyvin tilava, jonka ympärille mahtuisi tarvittaessa kaikki kahdeksan tyttöä. Ella tunsu olonsa epämukavaksi ja sisäinen kylmyys värisytti häntä. Hän oli nyt omillaan, ja tästä eteenpäin hänen täytyisi pärjätä yksin.

Oli syyskuun kuudes päivä. Kuukausi sitten hän oli täyttänyt kuusitoista vuotta. Joidenkin mielestä hän oli liian nuori asettumaan itsenäiseen elämään. Mitä muita vaihtoehtoja hänellä muka olisi ollut?

Ella palasi mietteissään eiliseen päivään. Hän oli ollut edellisenä iltana viimeistä kertaa Tupsu-koiransa kanssa lenkillä, ennen muuttoaan uudelle paikkakunnalle. Siinä iltauringossa kävellessään hän oli katsohtanut taivaalle ja nähnyt, kuinka pilvistä muodostui kuution muotoinen kaupunki. Aurinko paistoi kaupungin läpi ja sai hohtamaan sen kirkkaana ja kultaisena. Jostain kaukaa hän kuuli sisäisillä korvillaan laulua: ”Kotihin päin tieni kuljen, eessäni nään rantamatsen. Sinne mä kaipaen, kotihin taivaan, kutsun jo kuulla saan...”

Tämä pieni hetki oli valanut rohkeutta ja myöskin lohduttanut Ellaa. Hän ymmärsi, että lapsuudenkoti olikin ollut hänelle vain eräänlainen välilaskupaikka, hän oli vasta matkalla kotiin. Taivaallinen kultakaupunki oli hänen lopullinen, todellinen kotinsa.

Ella oli tuossa hetkessä tuntenut olonsa rohkeaksi, mutta jokin sai hänet epävarmaksi. Millä tavalla hän muuttuisi joutuessaan täysin vieraiden ihmisten joukkoon? Entäpä, jos hän ei uskaltaisikaan tunnustaa uskoaan ja menettäisi sen, mikä oli hänelle arvokainta? Hän oli kuullut monissa seurakunnan saarnoissa kerrottavan, kuinka ”maailma kiehtoo”, ”synti houkuttaa

ja viettelee”, ”maailma vei mukanaan senkin uskovan ihmisen, joka vaikutti niin vahvalle uskossaan”. Ella oli käsitellyt, että ”maailman henki oli voimakas ja veisi mukanaan, jos ihminen ei uskalla tunnustaa uskoaan”. Ella oli päättänyt tunnustaa uskonsa uudella paikkakunnalla, mutta entäpä jos rohkeus ei riittäisikään. Päätäväisesti Ella oli avannut kirjoituspöytänsä laatikon, etsinyt sieltä pienen metallisen laatan, kiinnittänyt sen neulalla puseuroonsa ja päättänyt ettei missään tilanteessa irrottaisi merkkiä vaatteestaan. Merkissä luki isoilla kirjaimilla: ”Jeesus rakastaa sinua”.

Ella kokeili sormillaan puseuron rintapielessä olevaa merkkiä. Siinä se oli, tiukasti kiinnitettynä lujatekseen neuleeseen. Hän havahtui mietteistään siihen, kun avain kiertyi asuntolan ulko-ovessa. Uusi tyttö oli tulossa asuntolaan, ja nyt hän näkisi ensimmäisen uusista opiskelutovereistaan ja asuinkumppaneistaan. Ella tunsu yhtäkkiä olonsa heikoksi ja voimattomaksi, hänen kasvonsa valahtivat valkoiseksi, ja vapisevin, voimattomin sormin hän tarttui rintapielessä olevan merkkinsä hakaneulaan. Jos hän pitäisi kiirettä, hän ehtisi vielä irrottaa merkin rintapielestään. Hätäntyneenä Ella vetäytyi naulakon suojaan, saadakseen enemmän aikaa toimenpiteen suorittamiseen. Nyt asuntolan ulko-ovi aukesi, ja eteisestä kuului naisen ääni.

Jatkuu seuraavassa numerossa...--.

SEURAKUNNAN TULEVAT TILAISUUDET 2024

14.1. klo 16 Esa Shemeikka

21.1. klo 16 Juhani Ilomäki ja Merja Hautanen (laulajat noin klo 15.15)

22.1. klo 18 Naistenkerho

28.1. klo 16 Hannu Rätty

4.2. klo 16 Seurakunnan ehtoollinen

Lisäksi torstaisin kristittyjen yhteinen rukouspiiri klo 19 (seurakuntatalon kokoushuone).

Seurakunnan Kotisivut internetissä ja srk:n yhteystiedot: jalasjarvi.svk.fi

Halutessasi tilata kerran kuukaudessa 5-10 min kestävän lasten pyhäkoulun whatsappin kautta, ota yhteyttä: merja.pirkko.hannele@gmail.com

KUUKAUDEN KYSYMYS

Joko ensimmäinen pasuuna on puhaltanut?

Ilm. 8:6-7 Raamatun mukaan pasuunojen puhaltaminen enteilee, maailman ajan loppumista, jolloin Jumalan salaisuus käy täytäntöön. On arveltu, että maan päällä on ollut enemmän tuhoa kuin mitä meillä on tiedossa. Kuvaako Ilmestyskirjan ensimmäinen pasuuna mahdollisesti asteroidi sadetta? Vuonna 1833, marraskuun 13. päivän jälkeisenä yönä nähtiin tähtisade, tiedossa ei ole paloiko maata tämän tapahtuman yhteydessä. Ensimmäinen pasuuna voisi olla jokin vastaavaanlainen tapahtuma menneinä vuosisatoina.

Kuva: Paavo Tynni

Testaa Raamattutietosi:

Eesaun ja Jaakobin isä
Faaraon tyttären kasvattipoika
Raamatun näkemys kielestä
Enkelien leipää, kerättiin
erämaassa

